

покровитель на църквѫ-тѫ, и въ слѣдующѫ-тѫ годинѫ издаде един заповѣдь спорѣдъ кои-то християне-тѣ да бѫдѫть търпимы и защитени. Дали е направилъ това отъ политическо уваженіе или не, това остава въ съмнѣніе. Негова-та обхода не была

всякога за славѫ на християнство-то. Кога-то въ 325 г. бѣше побѣдилъ всички-ты негови врагове и стана единственный владѣтель—на цѣлѣ-тѫ Римскѫ империѣ, захванѫ християнство-то да става господствуваща религія. Той въриж на християны-тѣ похищены-тѣ имоты, съгради много църкви, въведе празнуваніе то на недѣлній день, и ся грыже-ше спорѣдъ силѣ-тѫ си за добро-то на църквѫ-тѫ. Той самъ четеше прилѣжно въ Библії-тѫ, дър-жеше въ палатѣ-тѣ си въ Константинополь до-машно богослуженіе, и увѣщаваше войскари тѣ си къмъ молитвѫ. Слѣдъ като нѣколко дена прѣдъ